

er, ſom ſagt, noget nyt, og hvorvidt det vil holde Stik over for den ærede Miniſters Autoriteter, tør jeg ikke have nogen Mening om. Jeg har dog ſom ſagt hørt Folk, der have en Del Kendskab til den Slags Ting, paastaar, at denne Løsning fuldeſtjør alle Krav og kan ſtaa ſin Prøve. Dette Projekt, ſom jeg har antydet, og ſom drejer ſig om 70,000 Kr., foreligger ikke her, og Sagen kan alſaa ikke afgøres paa anden Maade end ved diſſe tilfældige Tal. Jeg beklager dog, at man, naar man er enig om det, ſom jeg vil have ſat ind, da ikke giver ſig Tid til, at ſkrive, hvad man mener. Jeg vil indrømme, at hvor det drejer ſig ſandſynligviſ om en 5,000 Kroners Mulighed — jeg paastaar ikke, det er en Abſolutthed — og hvor den Ting ikke er udelukket, at det kan blive dyrere, vil det paa dette Tidspunkt næppe være muligt at føre denne Sag igenem et Fællesudvalg til den endelige Løsning. Det vilde formodentlig ſenere falde over mit Hoved, hvis jeg vilde ſætte et ſaadant Apparat i Bevægelse. Jeg vil derfor haabe, at man kunde ſaa anviſt en Maade at ſaa denne Sag ordnet paa, ſaa at man ikke ſkal komme til at forurette vedkommende Parter. Med at udtale min Beklagelſe over, at man ikke har valgt en ſaadan Form, at man er ſikker, ſkal jeg endnu afvente en yderligere Udtalelſe af den højtærede Miniſter.

Miniſteren for offentlige Arbejder

(Zngerſlev): Det er ganſke viſt efter en Anmodning af mig, at det ærede Medlem ikke ſtrafs frafaldt ſit Forſlag, idet jeg dog mente endnu at maatte gøre en enkelt Bemærkning. Jeg har ſagt, at efter min perſonlige Mening, efter det Kendskab, jeg kan have til Forholdene, tror jeg ikke, det Tilfælde vil indtræde, at man vil komme til et Anlæg paa under 80,000 Kroner. Det vil ogſaa være det ærede Medlem bekendt, at Landſtingets Motiv til at ſaſtſætte 40,000 Kr. ſom ſaſt Tilſtød var Frygt for, at Banen ſkulde blive langt dyrere — 100—150,000 Kr.; det har været Landſtingets Motiv, men jeg kan paa den anden Side ikke ſige, at Landſtinget har udtalt ſig ſaadan, at hvis man kom under 80,000 Kroner, hvad jeg ikke antager for muligt eller i hvert Fald for ſandſynligt, ſaa ſkulde de 40,000 Kroner ikke ſtaa, det maa jeg hævde; jeg er ikke berettiget til

at ſige andet end det. Jeg tror nu ikke, Jæren derfor er ſaa ſtor, men naar der kommer en Plan til Miniſteren om at gaa en anden Vej, ſtal man naturligtviſ gøre ſig bekendt dermed. Jeg kan ſluttelig ikke undlade at bemærke, at jeg har hidtil troet, at man beſandt ſig her i en Rigsdagsbygning. Nu hører jeg af det ærede Medlem, at man befinder ſig i en Kaſerne.

Ordføreren (Bojſen): Jeg vil nedlægge en Indſigelse mod den Anſe, ſom det ærede Medlem rettede mod Udvalgets Formand og øvrige Medlemmer. Jeg har ikke her Ansvaret for at indføre noget nyt. Det er ikke nogen ganſke uſædvanlig Praksis, at man ſamler Udvalgets Medlemmer paa den Maade eller hører Udvalgets enkelte Medlemmers Mening om Samtykke til en eller anden Afgørelſe. Om det ærede Medlem har været til Stede i „Kaſernen“ eller Rigsdagsbygningen, ſtal jeg ikke kunne ſige, men da Beſlutningen paa den Maade blev fattet, var jeg ikke i Stand til at finde det ærede Medlem.

Fogtmand: Ja, naar den ærede Ordfører ikke var i Stand til at finde mig, var det, fordi han ikke brugte den rigtige Vej dertil, ikke har ladet mig tilſige paa den Maade, man ellers bruger her. Det har den ærede Ordfører formodentlig ikke forſøgt, thi derigennem vilde han have naaet det Maal virkelig at finde mig. Da, ſom ſagt, Betingelſerne for oberhovedet at løſe denne Sag paa anden Maade, end den nu ligger for, ikke eksisterer, ſtal jeg herved tage det ſtillede Vædringsforſlag tilbage.

Formanden (Høgſbro): Det ſtillede Vædringsforſlag er ſaaledes taget tilbage. Maa jeg ſvørge, om nogen optager det? (Ophold.) Da ingen optager det, er det bortſaldet.

Da ingen yderligere ønskede at ytre ſig, ſluttedes Forhandlingen.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)

vedtoges enſtemmig med 74 Stemmer.

Formanden (Høgſbro): Lovforſlaget bliver nu at tilſtille Statsraadet,